

הפלי"ם / מאת חיים חפר

ערב הוקרה להעפלה והפלי"ם – 12 באוג' 2010

ישנם בינינו שמזלזלים קצת במעשים ובעלילות
ישנם כאלה שלא רבצו אתנו על החולות
וישנם כאלה אשר, כמובן, לא עגנו על חופי המולדת בלילות
לא זכרו את המאבקים והפעולות
ואמרו: זה בסך הכול מבצע זניח של החולצות הכחולות.

אבל אלה היושבים כאן, שיצאו אל הימים הסוערים
והטייפונים כמעט טרפו אותם בלילות
באוניות ללא ביטוח של "לודס"
עם הפליטים והניצולים
ועברו את הדרך בים בין הרעב והגלים
כל אלה זוכרים שזאת הייתה מחתרת שלא הייתה כמוה
היא לא ירתה
היא לא פוצצה,
היא לא הרגה
רק מן הסיפון והתורן הגבוה, הראתה לניצוליה וימאיה
את חוף המולדת, את חולותיה ושמיה.

זאת הייתה המחתרת האצילה
ואולי נוסיף עוד מילה
כי גיבוריה היו לא רק אנשי הפלי"ם
היו אלה היהודים, אלה בני האדם
הם שיצאו מתוך המשרפות
בבגדים קרועים, במחלות ומגפות
והגיעו אלינו, צבא היחפים, ברגליים יחפות.

אנחנו, חיים גורי ואני, מי פחות ומי יותר
היינו בעצם, משוררי החצר
באנו אל השלוש עשרה נפעמים, אוהבים ומודים
על מה שהפלי"ם הזה עשה לאלפי היהודים.
שבעים אלף מעפילים הבאנו לארץ בששים ותשע אוניות
ברובן היו עלובות ורעועות, ולקראת הסוף, גם אוניות ממשיות

וכאשר ועדת החקירה האנגלו אמריקנית ראתה את "אקסודוס"
ועליה הכתובת "ספינת ההגנה"
הם ראו בעיניהם למעשה, את הקמת המדינה.
הם ראו עם שיצא מהכבשונים ומחנות ההסגר
והוא עם גיבור, עם מוכה, אבל עם אחר
ומגורשי קפריסין, קמוטי נפש ופנים
לקחו גם שם רובי עץ בידיהם והפכו ל"שורת המגנים".

ואנחנו פרצנו אל מחנה עתלית בלילה אחד סוער
ושחררנו את כולם, ודאגנו שאף יהודי לא יהיה חסר.
פוצצנו משטרות, פוצצנו גשרים
ומה היינו אז, בני 18 – 19, נערות ונערים
ויצחק שדה היה גאה בנו
והביא אלינו את גיבורי גטו ורשה, צביה לובטקין ואנטק צוקרמן
והשוויץ עלינו בקיסריה בפני ידידו נתן אלתרמן.

כשפרצה מלחמת העצמאות וההעפלה נעצרה
עלה הפלי"ם לירושלים
וחש אל חטיבת "הראל" ששיוועה לעזרה.
ויש לנו חלק לא רק בעלילות על המים
ועם כל הצניעות – גם בשחרור ירושלים.

עד כאן ההיסטוריה, אבל חברות וחברים
אנחנו עדיין בכל 13 לחודש כוס נרים
בכל מקום שבו נהיה, בשעה תשע בערב
ונקרא עדיין, למודי הקרבות והפרך
לחיים! לחיי הספינות שבדרך!
לחיי הקברניטים ולחיי הימאים
לחיי הטובים שניצחו את הרעים
ונאחל לעצמנו וגם לאלה שכבר אינם
שלא נשכח, שלא נשכח את החול והים
אלה שלא יגמרו לעולם.